

Koninkrijkskinderen

Jongeren in Nederland over de
kinderrechtensituatie op Aruba

Auteurs

Jody Bauer

Met medewerking van:

Wietske Bosma

Publicatienummer 225 b

© **Stichting Alexander**

Amsterdam, juli 2012

In opdracht van

UNICEF Nederland

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
2	Methodologie	5
2.1	Onderzoeksmethode	5
2.1.1	Panelgesprek	5
2.1.2	Werving	5
2.1.3	Video-opnamen	5
2.2	Doelstelling en centrale vraagstelling	5
2.3	Respondenten	6
3	Resultaten	7
3.1	Sfeeromschrijving panel	7
3.2	Algemene beschrijving	7
3.3	Thema's	8
3.3.1	Onderwijs	8
3.3.2	Gezin en opvoeding	10
3.3.3	Recreatie, spel en vrijetijd	11
3.3.4	Veiligheid	11
3.3.5	Gezondheid	12
3.3.6	Participatie	12
3.3.7	Gelijke kansen	12
3.4	Conclusie	13
	Bijlage	14

1 Inleiding

Sinds 2010 onderzoekt UNICEF NL de kinderrechtsituatie van kinderen die opgroeien op één van de eilanden in het Caribisch deel van het Koninkrijk der Nederlanden: Bonaire, Sint Eustatius, Saba (BES-eilanden); Aruba; Curaçao; en Sint Maarten. UNICEF NL doet dit onderzoek om een helder en zo compleet mogelijk beeld te krijgen van de situatie waarin kinderen op de zes eilanden leven. Hiertoe verricht UNICEF NL verschillende onderzoeksactiviteiten in samenwerking met verschillende partners in binnen- en buitenland. De resultaten van deze activiteiten zullen worden samengebracht in een viertal eindrapporten: drie aparte publicaties over de kinderrechtsituatie op Aruba, Curaçao en Sint Maarten en één over de BES-eilanden.

Stichting Alexander is gevraagd een bijdrage te leveren aan dit onderzoek door meningen, ervaringen en behoeften van jongeren te verzamelen die afkomstig zijn van één van de eilanden en momenteel in Nederland wonen. De resultaten van het onderzoek worden meegenomen in de verschillende eindrapporten van UNICEF NL. Dit onderzoek is aanvullend en aansluitend op de interviews met kinderen en jongeren op de eilanden zelf zoals UNICEF NL die uitvoert.

In de periode van maart tot en met mei 2012 hebben er vier panelgesprekken plaatsgevonden met jongeren van de verschillende eilanden. Zij zijn uitgevoerd met jongeren in de leeftijd van 15-24 jaar die momenteel in Nederland wonen, maar zijn opgegroeid op één van de eilanden. De panelgesprekken zijn uitgevoerd respectievelijk met jongeren van Aruba, de BES-eilanden (gezamenlijk), Curaçao en Sint Maarten.

In dit rapport zijn de uitkomsten weergegeven van het panelgesprek dat met jongeren gevoerd is over Aruba op 1 maart 2012.

2 Methodologie

2.1 Onderzoeksmethode

2.1.1 Panelgesprek

Stichting Alexander heeft een panelgesprek uitgevoerd met jongeren in de leeftijd van 20-24 jaar die momenteel in Nederland wonen, maar zijn opgegroeid op Aruba. Voor deze onderzoeksmethode is gekozen vanwege het interactieve karakter van panelgesprekken.

Het voordeel van gesprekken in groepsverband is dat jongeren elkaar kunnen stimuleren en prikkelen om niet alleen ervaringen te delen, maar ook hun creativiteit in te zetten om tot aanbevelingen te komen. Het panelgesprek nam ongeveer twee uur in beslag. De respondenten werd de mogelijkheid geboden om voorafgaand aan het gesprek gezamenlijk te eten. Hier gaven vrijwel alle respondenten gehoor aan en deze introductie zorgde voor een ontspannen en goede sfeer. Merkbaar was dat de jongeren zich door hun afkomst sterk met elkaar verbonden voelden. Enkele herkenden elkaar van vroeger.

Het panelgesprek is opgenomen met een digitale recorder en letterlijk uitgewerkt. Vervolgens is het panel geanalyseerd en is er een rapportage opgesteld.

2.1.2 Werving

Voor het werven van jongeren voor de panels zijn verschillende methoden ingezet:

- Eigen netwerk van Stichting Alexander (onder andere contacten op ROC-scholen)
- Contacten van UNICEF:
  - Studentenvereniging Passaat
  - Stichting Jongeren van het Koninkrijk
  - Studentenmentoraat Hvanti
  - Plaatselijke opvangcommissie voor Arubaanse en Antilliaanse studenten in Amsterdam
  - Plaatselijke opvangcommissie voor Arubaanse studenten in Utrecht
  - Sint Sarcubo
  - Stichting Overlegorgaan Caribische Nederlanders (OCAN)
- Oproepen op diverse Facebookpagina's, Twitter
- Benaderen van Nederlandse organisaties van de eilanden (carnavalsverenigingen, studentenverenigingen)

2.1.3 Video-opnamen

Na afloop van de panels werd de jongeren gevraagd om hun boodschap/wens aangaande kinderrechten op Aruba op te nemen op video. Vier jongeren gaven hier gehoor aan.

2.2 Doelstelling en centrale vraagstelling

Het doel van dit deelonderzoek is om in kaart te brengen hoe jongeren die afkomstig zijn van Aruba en nu in Nederland wonen denken over de kinderrechtensituatie en de algehele leefsituatie van kinderen op Aruba.

De centrale vraagstelling van het (deel)onderzoek is:

Hoe kijken jongeren die zijn opgegroeid op Aruba en nu in Nederland wonen aan tegen de kinderrechtensituatie voor kinderen en jongeren op Aruba?

UNICEF NL heeft aan aantal (gespreks)onderwerpen gekoppeld aan deze vraagstelling die samenhangen met de verschillende artikelen uit het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind. Deze onderwerpen zijn:

- Gezin en opvoeding
- Wonen
- Recreatie, spel en vrije tijd
- Onderwijs
- Gezondheid
- Veiligheid (waaronder discriminatie, privacy, uitbuiting, criminaliteit)
- Financiën
- Participatie

Deze onderwerpen zijn echter niet leidend geweest in het gesprek. Jongeren werden uitgenodigd zelf onderwerpen aan te dragen, zodat dicht bij de eigen beleving en ervaringen gebleven zou worden.

2.3 Respondenten

Er namen in totaal zes jongeren in de leeftijd van 20 tot en met 24 jaar deel aan het panel. Het gaat om twee jongens en vier meisjes. Twee van de zes jongeren zijn niet op Aruba geboren, maar zijn er wel opgegroeid. Ze zijn geboren op Sint Maarten en Curaçao. Alle jongeren zijn naar Nederland gekomen voor hun studie. De studies variëren van Toegepaste psychologie, International Watermanagement, Orthopedagogiek, Fysiotherapie, Maatschappelijke werk en dienstverlening tot Politicologie. Eén van de jongeren is al in het eindtraject van haar studie beland en woont al 4½ jaar in Nederland er zijn ook twee meiden die pas zes maanden in Nederland wonen. De andere respondenten wonen gemiddeld 2½ jaar in Nederland. De studenten wonen verspreid over Nederland (Utrecht, Deventer, Hoofddorp, Rotterdam, Leeuwarden en Amsterdam). Al hun ouders wonen nog op Aruba, met uitzondering van een vader die op Sint Maarten woont. Veel van de jongeren hebben broers en zussen die ook in Nederland wonen.

3 Resultaten

3.1 Sfeeromschrijving panel

De jongeren beginnen enthousiast aan het groepsgesprek. Enkele kennen elkaar nog van vroeger en dat roept leuke positieve herinneringen op. Alle jongeren hebben een positief gevoel bij het eiland en willen er ruimschoots over vertellen. Uiteraard komen er ook minder leuke kanten van het eiland aan bod. Omdat de jongeren van verschillende delen van het eiland komen, kunnen ze vanuit verschillende perspectieven de onderwerpen toelichten. De jongeren vullen elkaar aan waar nodig, maar gaan een stevige discussie met elkaar niet uit de weg. Alle jongeren voelen zich vrij om hun mening te geven. De meeste van de jongeren willen op latere leeftijd terugkeren naar het eiland.

3.2 Algemene beschrijving

De jongeren geven aan dat Aruba anders is dan de andere eilanden in het koninkrijk. Aruba is meer 'geamerikaniseerd' dan de andere eilanden, waar de Caribische stijl overheerst. Op Aruba zelf zijn ook nog verschillen te vinden. De jongeren vertellen dat Oranjestad valt onder het geamerikaniseerde gedeelte van het eiland en dat de omgeving van Sint Nicolaas meer Caribisch is. Daar vind men ook de 'echte' Arubanen. Een 'echte' Arubaan wordt omschreven als iemand die de relaxte mentaliteit en de cultuur van het eiland waardeert en zich er thuis voelt.

'Saamhorigheid. Dat je elkaar kent en ken je elkaar niet, dan is het makkelijk om een band te maken. Dat maakt Aruba warm. Je voelt je gewoon thuis. En ik denk dat is ook de band die veel toeristen hebben met Aruba. Dat het makkelijk is om een klik te hebben met de Arubaanse mensen. Wanneer er wordt verteld, bestaat er een echte Arubaan.. Ik denk van wel. Het is gewoon een echte Arubaan is niet perse iemand die op Aruba is geboren of alleen maar Arubaanse ouders hebben, maar iemand die ziet Aruba als zijn thuis. En het gevoel. Alles in één. Dat maakt je Arubaan. Ik kan me herinneren. Er was een tijdje dat het hot was, 100% Arubaan. En ik vroeg me ook af, weetje. Ja, mijn vader is eigenlijk niet Arubaan, maar ik voel me wel 100% Arubaan.' (Meisje 24 jaar)

Verder geven de jongeren aan dat Aruba steeds meer een meltingpot wordt van verschillende talen en culturen. Met de 'toeristenboom' uit de jaren '80 kwamen er veel mensen uit andere landen naar Aruba toe. Aruba is uitgegroeid tot een toeristisch paradijs, maar daar wordt wel een prijs voor betaald. De jongeren geven aan dat de criminaliteit op het eiland toeneemt. Er zijn gelukkig ook positieve aspecten aan de meltingpot, zo leren de jongeren op straat andere talen en culturen kennen.

Aruba roept bij de jongeren een gevoel van warmte op, zowel in letterlijke als figuurlijke zin. Het is warm en de zon schijnt vaak, maar de warmte uit zich ook in saamhorigheid. Wanneer mensen elkaar niet kennen, is het makkelijk om een band op te bouwen. Ook voor toeristen geldt dat ze makkelijk contact kunnen maken met Arubaanse mensen. Daarnaast associeeren de jongeren Aruba met rust. Op Aruba wordt minder met de klok geleefd dan in Nederland en er bestaan geen deadlines.

'Op mijn Nederlandse school zeggen ze: In Nederland hebben we de klok en op Aruba hebben ze de tijd. En in het begin dacht ik: wat is dat? Dus ik ben het eens met (...) die rust en alles. Ik ben ook geboren op Sint Maarten, maar ik voel me wel 100% Arubaan.' (Meisje 24 jaar)

3.3 Thema's

Wanneer gevraagd wordt naar associaties die opkomen als men denkt aan kinderrechten op Aruba worden de volgende thema's door jongeren genoemd:

- Eerste levensbehoeften: onderdak en eten
- Zorg
- Recht op onderwijs
- Veiligheid
- Mening uiten, inspraak
- Recreatie, beweging, sport

Het belangrijkste thema voor jongeren is onderwijs. Ze zijn allen naar Nederland gekomen om verder te studeren. Het eiland biedt voor deze jongeren te weinig kansen op het gebied van onderwijs. Het thema wordt hieronder toegelicht gevolgd door andere belangrijke thema's volgens de jongeren op het gebied van de kinderrechtsituatie op Aruba.

3.3.1 Onderwijs

Volgens het kinderrechtenverdrag moet ieder kind onderwijs kunnen krijgen. Volgens de jongeren uit het panel hebben alle kinderen wel de mogelijkheid om naar de basisschool te gaan. Echter, de jongeren uit het panel geven aan dat het onderwijs een groot probleem is op Aruba. Het probleem begint al op de peuterspeelzaal, waar volgens deze jongeren een gebrek is aan structuur. Hierdoor beginnen kinderen op de basisschool al met een achterstand.

Deze achterstand wordt volgens de respondenten ook veroorzaakt door de verschillende talen die gesproken worden op het eiland. Op Curaçao wordt ook Papiaments en Nederlands gesproken, maar daar is het volgens deze Arubaanse jongeren beter geregeld. Het taalonderwijs op Arubaanse scholen zou volgens alle jongeren verbeterd kunnen worden. De jongeren doen suggesties als meer opdrachten en spreekbeurten doen, zodat het taalniveau beter is als ze in Nederland gaan studeren. Zowel aan Papiamento als aan Nederlands zou meer aandacht besteed kunnen worden. Papiamento wordt nu pas een verplicht vak op school, waardoor jongeren ook nu pas leren hoe ze het goed moeten schrijven.

'Ik vind persoonlijk, niet perse dat de Nederlandse taal gedomineerd moet worden binnen het onderwijs, jawel we zijn een koninkrijkseiland, maar ik denk persoonlijk waarom onze taal niet zo optimaal is, is omdat onze eigen taal niet perse 100% ontwikkeld is, in vergelijking met Curaçao. Want ik zou zeggen, op Curaçao krijgen ze ook veel Papiaments in het onderwijs, maar daar is hun Nederlands een stuk beter, omdat hun taal een stuk beter ontwikkeld is ook. Qua schrijven, qua spraak en al die elementen die te maken hebben met literatuur en alles. Er is gewoon meer te doen binnen de taal van Curaçao. Op Aruba wordt je niet echt qua taal gestimuleerd, dus qua lezen, qua schrijven. Dat missen we denk ik in mijn oogpunt qua taal.'
(Jongen, 23 jaar)

Een ander aspect dat de jongeren uitlichten is het materiaal dat op school gebruikt wordt. Het lesmateriaal wordt omschreven als oud, beperkt en men krijgt kopieën van boeken. Een aantal jongeren geeft aan dat het lesmateriaal op school vernieuwd moet worden. Naast de kwaliteit van het lesmateriaal wordt er ook gesproken over de kwaliteit van docenten. Hierin zijn grote verschillen merkbaar. Enerzijds geven een aantal jongeren aan dat leraren wel competent zijn, anderzijds wordt ook de mening geuit dat leraren ondeskundig zijn. Er wordt aangehaald dat leerlingen soms onderschat en te weinig uitgedaagd worden. Extra trainingen en bijscholing voor docenten worden voorgesteld.

'If they don't have the knowledge. Je stapt niet vooruit, je stopt net daar. Dat is voor mij het grootste probleem in onderwijs. We hebben mensen die gaan wel naar school, naar universiteit om het vak te geven. Dan komen ze lesgeven, maar dan zit je daar van: ja maar mevrouw, ja meneer, en dan staan ze daar van: uh uh uh. En dan denk je: ben ik naar de universiteit gegaan? Of ben jij naar de universiteit gegaan?' (meisje, 24 jaar)

'Ik vind leraren juist wel, nouja het hangt van de school af natuurlijk. Ik vind leraren heel competent in hun vak, alleen wat ik wel zie is dat wij als leerlingen op school heel erg onderschat worden. Ik heb het gevoel dat ze niet zo goed weten wat kunnen wij eigenlijk aan? Als ik het vergelijk met Nederlands onderwijs. Nou die kinderen, heb ik zo iets van: zo, ze worden gewoon heel erg veel gestimuleerd. En bij ons houdt het op. En wat ik ook zie is dat ouders ook niet echt open staan voor verandering. Ze vinden het heel moeilijk om, ze vinden het heel snel teveel gevraagd van kinderen. Dat gevoel heb ik. Waardoor het onderwijs ook niet beter wordt.' (Meisje, 23 jaar).

Kinderen moeten zoveel mogelijk voortgezet onderwijs kunnen volgen en kinderen die hoger onderwijs willen volgens moeten dat kunnen doen. In het voortgezet onderwijs zijn er echter problemen volgens de respondenten. Ze geven aan dat er niet genoeg voortgezet onderwijs scholen op Aruba zijn, en dan gaat het voornamelijk om Havo/VWO onderwijs. Jongeren gaan daarom na de Mavo vaak naar het MBO, omdat er geen andere opties zijn. Binnen het MBO zijn de keuzerichtingen echter beperkt. Bovendien wordt er aangegeven dat het onderwijs duur is en daarom niet alle kinderen de mogelijkheid hebben om verder te leren. Als kinderen de Havo of het VWO wel hebben kunnen afronden gaat de wereld open. Jongeren hebben dan de mogelijkheid om in het buitenland te gaan studeren. Alle jongeren uit het panel hebben deze keuze gemaakt. Ze geven allen aan dat ze met een achterstand begonnen zijn op de Nederlandse Hogeschool en Universiteit. Er is wel een mogelijkheid voor jongeren om te studeren aan de universiteit van Aruba, maar ook daar is het studietoelaatbaar beperkt. Verder geldt dat op Aruba behaalde universitaire diploma's in het buitenland vaak niet geldig zijn volgens de deelnemers.

'Het probleem met de universiteit in mijn richting is, als je naar de universiteit op Aruba gaat met hotel management.. You can nowhere. Je moet op Aruba werken. Je diploma heeft geen waarde in Nederland. Het heeft ook geen waarde in de VS. Ze zeggen van wel, maar we horen de verhalen wel. (Meisje, 23 jaar)

De jongeren geven tot slot aan dat het onderwijs op een gegeven moment gestagneerd is. De jongeren bedoelen hiermee dat het onderwijs stil staat. Ze hebben het gevoel dat er geen verdere ontwikkeling in het onderwijsaanbod kwam.

'Ik denk in het algemeen wat in mijn geval is gebeurd met het onderwijs. Het is gestagneerd op een gegeven moment. Er was geen verdere ontwikkeling op alle gebieden. Ik weet niet of het een gebrek was aan investering ofzo, maar ik heb in mijn eerste jaar stage gelopen op een brede school hier. En de manier waarop lessen worden gegeven, het materiaal, de ondersteuning die ze erbij hebben, dat missen wij. Ik denk, wij zijn gebleven in 1990. Wij starten ons onderwijs met een achterstand vergeleken met Nederlandse jongeren. (jongen, 23 jaar)

3.3.2

Gezin en opvoeding

Alle deelnemers aan het panel hebben het opgroeien (ongeveer t/m 18 jaar) op Aruba als een fijne periode ervaren. Ze geven aan dat het altijd beter kan, maar ze maken al snel de vergelijking met andere landen. In vergelijking met andere landen op de wereld krijgen jongeren op Aruba volgens de deelnemers aan het panel genoeg kansen.

'De situatie op Aruba is in vergelijking met andere landen en eilanden op de wereld heel goed. Er zijn wel een aantal problemen hier en daar, structuur en organisatie. Maar als je als een kind op Aruba problemen hebt zijn er wel instanties om jou te helpen.' (Jongen, 21 jaar)

De deelnemers maken ook een vergelijking met kinderen die er nu opgroeien. Volgens de jongeren is er in der loop der jaren veel veranderend door de invloed van 'buiten' en dan doelen ze met name op sfeer en veiligheid. Ze hebben het gevoel dat kinderen die nu op Aruba wonen minder vrij en onbezorgd op kunnen groeien. Als voorbeeld geven ze aan dat de criminaliteit gestegen is en individualisering zijn intrede gedaan heeft. Door alle buitenlandse invloeden, nieuwe bewoners en de media is het eiland nu een stuk minder veilig dan vroeger. Mensen zijn veel individualistischer geworden en er zijn (gewapende) gangs op het eiland gekomen. De jongeren uit het panel hadden hier niet mee te maken toen zij op het eiland opgroeiden.

'Als ik het persoonlijk maak zou ik zeggen, waar ik ben opgegroeid. Toen die tijd.. ik ben laatst teruggegaan. Nu is het niet meer zo. Vind ik jammer, zou ik zeggen. Toendertijd was er veel meer sociale controle. Dus je buurvrouw had ook iets te zeggen over jouw opvoeding laten we het maar zo zeggen. Maar daarbij zou ik ook zeggen: ik had echt veel vrijheid. Omdat iedereen je kent en je weet dat de buurvrouw let ook op je, weetje. Was het ook makkelijk om gewoon op straat te spelen. Dat vind ik wel positief van Aruba. Het was gewoon veilig om op straat of met de andere jongeren van de buurt te spelen op straat. Ja.. Vrijheid.' (Jongen 23 jaar)

Wat betreft de familieverhoudingen hebben er volgens de respondenten ook veranderingen plaatsgevonden. Moeders zijn bijvoorbeeld meer aan het werk gegaan. Ouders zijn minder thuis, waardoor kinderen meer beïnvloed worden door de straat en de televisie op een negatieve manier.

Volgens de respondenten heeft Aruba op het gebied van opvoedingsondersteuning één instelling, Familia. Deze instelling houdt zich ook bezig met seksuele voorlichting. Er is ook een jeugdzorginstelling op het eiland en verschillende instellingen die zich bezig houden met kinderbescherming. De jongeren weten dat er een Kindertelefoon is. Via de krant, de tv en flyers krijgen Arubanen hier voorlichting over. De jongeren geven wel aan dat op Aruba een stilzwijgende cultuur heerst. Mensen praten niet graag over hun problemen, omdat die zich snel over het eiland verspreiden. Volgens het kinderrechtenverdrag mogen ouders hun kinderen niet mishandelen op wat voor manier dan ook. Echter, door de zwijgcultuur weten de jongeren uit eigen ervaringen dat dergelijke problemen pas laat naar buiten komen en de kinderrechten op dit gebied dus niet altijd nageleefd worden.

'We hebben een stilzwijgende cultuur, van problemen blijven binnen het gezin. Dus daarom komen veel mishandelingen en dat soort dingen pas uit als het heel heel erg is.' (Jongen, 23 jaar)

'En Aruba is ook zo klein. Dus als je iemand iets zegt of vertelt van een probleem dat je hebt, dan weet meestal het hele eiland over jouw probleem.' (Jongen, 21 jaar).

3.3.3

Recreatie, spel en vrijetijd

De jongeren uit het panel vinden het belangrijk dat ieder kind kan spelen en de mogelijkheid heeft tot sport en cultuurfaciliteiten. Op Aruba hangt dit erg af van de sociaal economische status van het gezin en de plek waar men woont geven de jongeren aan. Als men in club- of verenigingsverband aan deze activiteiten deel wilt nemen, kost dit altijd geld volgens de jongeren.

Niet alle ouders zijn in staat om hiervoor te betalen. Er is een centrum op Aruba waar men verschillende lessen kan krijgen, voor lage prijzen. Echter, veel mensen zijn hiervan niet op de hoogte.

'Er zijn wel mogelijkheden om een instrument te spelen, maar de mensen weten niet hoe ze dat moeten doen. Ze denken van, ik heb geen geld, dus dat kan niet. Bij Tersita Centre, kan je een muziekinstrument bespelen of dans leren ofzo. Zij hebben verschillende mogelijkheden om een instrument of een talent te ontwikkelen. Maar veel mensen weten dat niet gewoon. (Jongen, 21 jaar)

De mogelijkheden op het gebied van recreatie, spel en vrije tijd verschillen per district. Ook de mogelijkheid om een instrument te bespelen hangt af van het district waar men in woont. In Sint Nicolaas zijn de recreatiemogelijkheden bijvoorbeeld beperkter dan in Oranjestad volgens de jongeren .

Er zijn wel mogelijkheden om een instrument te spelen, maar de mensen weten niet van hoe moet ik dat doen. Ze denken van he, ik heb geen geld, dus dat kan niet. Bij Tersita Centre, kan je een muziekinstrument of dans ofzo, zij hebben verschillende mogelijkheden om een instrument of een talent te ontwikkelen. Maar veel mensen weten dat niet gewoon.

3.3.4

Veiligheid

Kinderen hebben recht op bescherming en dat is noodzakelijk volgens de jongeren. De jongeren vinden het een lastig thema om te beoordelen, omdat ze nu de verhalen uit tweede hand horen. Zij hebben het gevoel dat het de afgelopen jaren minder veilig geworden is op Aruba. Mensen zijn banger. Vroeger kon men gewoon de ramen en deuren open laten staan, maar door de toenemende criminaliteit is dat nu niet meer gebruikelijk. Daarnaast moet men op straat ook beter opletten. Het verkeer is onveiliger geworden en er zijn meer dronken mensen op straat in de perceptie van de jongeren. Er is wel politie en er zijn wijkagenten, maar alleen in bepaalde districten ziet men die regelmatig. Volgens een aantal jongeren werkt de politie niet preventief. Er komt pas een reactie als er al iets erg gebeurd is.

'In Aruba werken ze niet reactief. Ze wachten tot iets ergs gebeurt, totdat ze een politie van de wijk zien... Maar ze werken gewoon niet proactief. Voor al die thema's. Het moet erger worden om er iets aan te doen... Er is ook een gebrek aan politie. ' (Meisje, 21 jaar)

Wat betreft criminele jongeren is er weinig nazorg op Aruba. Net als bij het onderwijs is ook het maatschappelijk werk niet voldoende gestructureerd.

'Nee er is geen vangnet en ik denk dat daar heel veel aan moet gebeuren. En dat is geen preventie. (Meisje, 23 jaar)

'Er is wel preventie, maar of het effectief is, dat weten we niet'. In mijn oogpunt is er bijna geen nazorg voor jongeren die echt gedetineerden of die vast gezeten hebben. (Jongen, 23 jaar)

3.3.5

Gezondheid

Kinderen moeten gezond kunnen opgroeien op Aruba. Op het gebied van gezondheidsvoorlichting zou er nog wat verbeterd kunnen worden volgens de jongeren. Sommige geven namelijk aan nog nooit gezondheidsinformatie ontvangen te hebben. Belangrijk onderwerp van discussie is het voedsel dat steeds duurder geworden is. Gezond eten is daarom prijzig. Het volgende citaat toont dat gebrek aan geld ervoor zorgt dat Arubanen minder gezond voedsel kunnen kopen.

'Mijn moeder belt mij, het is grappig, mijn moeder belt mij en vraagt voor geld. En ik denk maar wie is de moeder en wie is de kind? Weetje. Maar ik weet echt van het is zo duur geworden dat mensen klagen. Mensen huilen want je kan gewoon niet echt inkopen doen. (Meisje, 23 jaar)

De jongeren geven aan dat gezondheidszorg voor iedereen toegankelijk is op Aruba. Wat betreft specifieke zorg mist er op Aruba nog wel het een en ander. Er zijn bijvoorbeeld weinig voorzieningen voor gehandicapte jongeren en het aanbod van speciaal onderwijs is beperkt. Ook hierbij geldt weer dat de speciale zorg niet voldoende gestructureerd is volgens de jongeren.

Ja er is wel bijzonder onderwijs. Maar alles is door elkaar heen, tenminste wat ik heb gehoord. Ja alle kinderen hebben verschillende behoeftes, vooral kinderen met een handicap. En de scholen zijn niet gericht op de behoeftes van de kinderen. (Meisje, 20 jaar)

We hebben geen echte problemen. Iedereen heeft zorg. Net als in Nederland. Iedereen moet zorg hebben, dat is gewoon verplicht. (Jongen, 21 jaar)

3.3.6

Participatie

De jongeren in het panel geven een duidelijke mening over de verschillende thema's die aan bod komen. Ze geven aan dat ze op Aruba niet altijd gevraagd worden naar hun mening en dat er ook niet gestimuleerd wordt om hun mening te geven. Dat verschilt volgens de jongeren wel heel erg per gezin. Ze geven aan dat echt niet alle kinderen hun mening kunnen geven. Op politiek gebied moet men bijvoorbeeld voorzichtig zijn om niet tegen de ideeën binnen de familie in te gaan.

Aruba heeft een jeugdparlement dat bestaat uit jongeren van 14-23 jaar. Zij vertegenwoordigen hun school of vereniging. Twee van de jongeren uit het panel zijn hier lid van geweest. Op deze manier kunnen zij invloed uitoefenen op hun leefomgeving. Op het gebied van jongerenparticipatie kent Aruba verder nog enkele leerlingenraden op het MBO.

3.3.7

Gelijke kansen

Gedurende het panel kwam het thema gelijke kansen meerdere malen aan de orde. De sociaal economische status is van belang voor de kansen van het kind. Hoe hoger op de ladder, hoe meer mogelijkheden geven de jongeren aan. Het kennen van belangrijke figuren op het eiland kan ook in het voordeel van kinderen werken.

'Je hebt gewoon twee wegen op Aruba. Je hebt de harde weg en je hebt de makkelijke weg. Ken je mensen, dan heb je de makkelijke weg. Ken je niemand, it's gonna be a hard time. Het is gewoon zo.' (Jongen, 23jaar)

Echter, de jongeren uit het panel geven ook aan dat eigen inzet erg belangrijk is. Als men weinig mensen kent, moet men meer dingen zelf onderzoeken en ondernemen. Ze nemen eigen verantwoordelijkheid voor hun toekomst.

3.4 Conclusie

De jongeren die op Aruba opgegroeid zijn, zijn erg positief over hun eiland. De sfeer en het gevoel dat Aruba oproept is voor de deelnemers met geen ander (ei)land te vergelijken. De meeste willen in de toekomst graag terug naar het eiland.

Echter, in relatie tot de kinderrechten en de huidige situatie voor kinderen geven de jongeren aan dat er structurele veranderingen nodig zijn. De reden waarom ze allen in Nederland zijn, het onderwijs, is voor de jongeren een van de belangrijkste thema's waar verbetering wenselijk is. Alle kinderen moeten onderwijs kunnen krijgen en kinderen moeten zichzelf als persoon en hun talenten kunnen ontwikkelen. Tot en met het basisonderwijs hebben alle kinderen hier kansen toe. Echter, de kwaliteit van het basisonderwijs en de materialen kunnen verbeterd worden. Vanaf het voortgezet onderwijs hebben kinderen minder kansen en mogelijkheden dan ze zouden willen. Er wordt aangegeven dat er te weinig scholen en studierichtingen zijn. Wil men hoger of universitair onderwijs volgen om zich persoonlijk verder te ontwikkelen dan moet men naar het buitenland, bovendien heeft men dan in de meeste gevallen een achterstand.

Het recht op bescherming van kinderen verdient volgens de jongeren ook meer aandacht. De jongeren hebben het gevoel dat Aruba door invloeden van buitenaf onveiliger geworden is. Er wordt weinig aandacht besteed aan preventie en nazorg. In de huiselijke kring is naast bescherming van kinderen ook een mentaliteitsverandering wenselijk. De zwijgcultuur dient doorbroken te worden om bijvoorbeeld problemen als huiselijk geweld bespreek te kunnen maken.

Een ander thema dat aan bod gekomen is, is dat ieder kind op Aruba in zijn vrije tijd moet kunnen spelen en gebruik moet kunnen maken van sport en cultuurfaciliteiten. De informatie hierover is beperkt en de kwaliteit per district verschilt.

Recht op zorg hebben de kinderen op Aruba en dat wordt nageleefd. Echter, voor kinderen die speciale zorg nodig hebben zijn de voorzieningen beperkt.

Kinderen kunnen op Aruba hun mening geven, maar worden hiertoe niet altijd gestimuleerd en over bepaalde onderwerpen dient men de algemene denkwijze te volgen.

Tot slot gelden de kinderrechten voor alle kinderen. Uit het panel blijkt dat niet alle kinderen op Aruba dezelfde kansen en mogelijkheden hebben. Familie en sociaal economische status kunnen een bepalende factor zijn voor de mogelijkheden van kinderen. Families met minder middelen zouden meer geïnformeerd kunnen worden over de mogelijkheden die er wel zijn en beter bijgestaan kunnen worden.

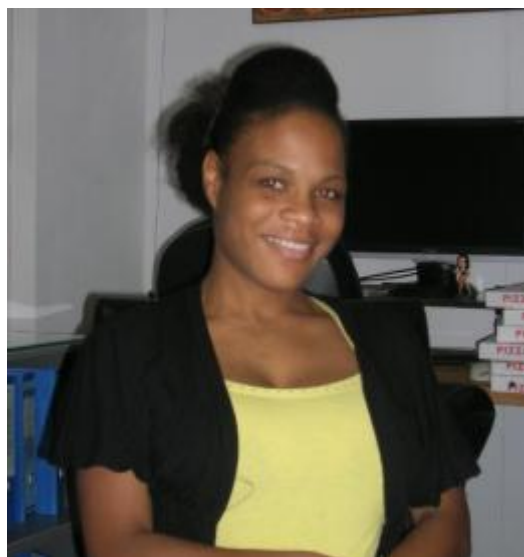
Bijlage

Boodschap van de jongeren voor kinderen op Aruba

'Ik wil graag zien dat het onderwijssysteem veel gestructureerder wordt en dat je niet gestagneerd wordt na de Havo'. 21 jaar Deze jongen wil graag dat het aanbod na de Havo uitgebreid wordt.

'Be pro-active. Remember you are your future!. Don't be afraid to say what you think and what you want, because tomorrow you can be the change!' 21 jaar

'Ik wens dat de kinderrechten op Aruba zo goed mogelijk zichtbaar worden, zodat er in de behoefte van het kind tegemoet kan worden gekomen. 23 jaar

'Voor Aruba zou ik wensen dat er meer structuur komt binnen sport en beweging, talentontwikkeling van jongeren, daar moet onze kracht zitten. Jongeren op Aruba hebben veel verschillende talenten en we doen er niet genoeg mee.' 23 jaar.

